

ОЛЕКСАНДР ПЕТРОВИЧ ІВАНЬКО – НЕВІДОМІ СТОРІНКИ ЖИТТЯ ТА ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКОГО КОМПОЗИТОРА РОМАНТИЧНОГО ПОСТМОДЕРНІЗМУ

Цепух І. О.

ВСТУП

Незалежність України зумовлює формування нових рис культурної реальності. Накопичення та поповнення новими музичними знахідками національної скарбнички долучає нашу державу до загально європейської спільноти. Глобальність подій стали характерною рисою соціокультурного напрямку. Актуальним є не лише вивчення сучасного й минулого нашої культури, але й осмислення подальших перспектив вітчизняного музичного продукту. Узагальнення національної музичної своєрідності демонструє досягнення української нації.

Визначальними критеріями в галузі музичного мистецтва є виховання молодого покоління на кращих зразках минулого й сучасного вітчизняної української музики, тому постає необхідність пошуку та вивчення нових імен композиторів, чия національна свідомість є ознакою духовності народу.

Серед розмаїття стилєвих напрямів і тенденцій української музики зламу ХХ–ХХІ століття, своєрідною трансформацією постмодерну та відлунням романтики більш ранніх часів, потужним променем в українському музичному мистецтві постає діяльність композитора Іванька Олександра Петровича, у творчості якого чітко відчувається приналежність до української спільноти через виразність ладо-інтонаційної природи, ритмічні імпульси, що утворюються в рамках романтичного постмодерну .

Головною ідеєю композиторської спадщини О.П.Іванька є духовна консолідація з українськими митцями за рахунок влиття своїх доробок в культурний простір українського музичного мистецтва з метою примноження культурних традицій, зміцнення цілісності музичної культури спадщини нашої країни.

1. Життєвий шлях Олександра Петровича Іванька: основні віхи та досягнення

Іванько Олександр Петрович – український композитор, виконавець, диригент, викладач-методист, заслужений працівник культури України (з 2005 року).

Народився 18 червня 1955 року в місті Челябінську, коли батько військовослужбовець, Іванько Петро Петрович (1918–2005 рр. уроджений села Бахмач Чернігівської губернії), ніс там службу. Мати (1926–2002) Іванько Ганна Федорівна (уроджена Дорош села Бахмач Конотопського округу) все своє життя присвятила родині, оскільки сім'я часто змінювала місце проживання. Куди направляли батька – туди за ним їхала й вся родина.

У 1960 році, коли маленькому Сашкові було 5 років, родина повернулася на батьківщину в місто Бахмач, де його батько П.П.Іванько продовжив свою службу у військовому комісаріаті. На все життя Сашко запам'ятав дорогу на Батьківщину в Україні. В товарному вагоні, окрім батьків й дітей (Сашка та його старшої сестри Людмили), родина везла всі свої речі, а також будівельні матеріали для будівництва будинку. У 1961 році будинок був побудований до сьогодні у ньому проживає родина композитора.

Музичні здібності у малого Сашка проявилися в ранньому дитинстві. Знаходив він батьківську підтримку. Мати Ганна Федорівна мала дуже гарний голос і знала безліч народних пісень. А батько Петро Петрович розповідав синам про свого рідного брата, якого до речі, звали Олександр Петрович Іванько (повний тезка). Дід дуже хотів свого часу навчитися грати на гармошці і навіть придбав собі інструмент, але, на жаль, загинув у другій світовій війні і не здійснив свою мрію.

Прийшов час і малого Сашка відвели до музичної школи, яка знаходилася поряд із військовим комісаріатом, де служив батько. Перший вчитель із баяну Броніслав Іванович Яременко, в клас до якого потрапив майбутній композитор, зачарував своєю грою на блискучому, великому, концертному баяні, який привернув увагу хлопця. Сашко мріяв мати такий інструмент і його мрія здійснилася – батьки купили баяністу-початківцю баян.

Продовжив навчання О.П. Іванько по класу баяна у викладача Миколи Федоровича Козачка, випускника Харківської консерваторії та першого директора Бахмацької музичної школи. Саме в класі цього викладача розпочалися виступи на сцені: учень Іванько Олександр грав партію першого баяну в оркестрі баяністів, який вів М.Ф. Козачок, а також брав участь у обласних та районних конкурсах, де посідав призові місця.

З 1962 по 1970 роки Олександр Петрович навчався у Бахмацькій середній школі № 5. З вдячністю він пригадує свої роки навчання й особливо свою першу вчительку Марію Олександрівну Альошину. В старших класах захопився літературою та історією.

Після закінчення 8-го класу вступив до Ніжинського культурно-освітнього училища, де йому поталанило стати студентом Валентина Дмитровича Шевченка, дуже здібного музиканта-баяніста. В ті роки (1970–1973) в Ніжинському училищі серед студентів панувала атмосфера захоплення музикою.

Юнак Олександр Іванько багато слухав класичної музики в записах на платівках, які він купував і колекціонував. Серед його найулюбленіших композиторів був Й. Бах і В. Моцарт. Юнак був частим відвідувачем нотної бібліотеки. Всі твори, які йому подобалися, Олександр хотів мати у себе і тому займався переписуванням нот, а також перекладав твори світових майстрів, щоб мати змогу їх зіграти на баяні. Серед таких записів Вівальді-Бах Концерт d-moll. На жаль, небагато рукописів того періоду зберіглося, проте деякі вражають своєю каліграфією.

Саме в роки навчання в училищі з'явилися перші його композиторські твори. Це були п'єси для баяну.

Після закінчення культурно-освітнього училища Олександр Петрович був призваний до армії. Службу проходив у духовому оркестрі Київського вищого танкового училища, де освоїв новий інструмент – валторну.

У 1975 році вступив на другий курс Чернігівського музичного училища ім. Л.М. Ревуцького. Займався у класі з фаху баяна та диригування у талановитій баяністки, викладача-методиста, голови предметно-циклової комісії «Народні інструменти», голови методичного об'єднання викладачів ДМШ Чернігівської області, дипломанта республіканського конкурсу гри виконавців на народних інструментах, автора методичних розробок Ангеліни Олександрівни Стриги, з класу якої вийшло багато митців: заслужених працівників та діячів мистецтв, заслужених артистів, лауреатів міжнародних та всеукраїнських конкурсів.

14 січня 1978 року одружився з Людмилою Олександрівною (дівоче прізвище Лісова, 13.06.1959 р.н.), яка на той час була студенткою 4-го курсу фортепіанного відділення Чернігівського музичного училища ім. Л.М. Ревуць-

кого і навчалася у класі провідної викладачки-піаністки Л.О. Рошак.

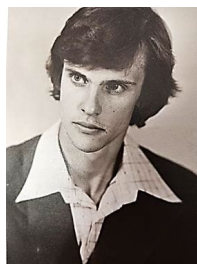
Познайомилося майбутнє подружжя на уроці концертної практики. Було створено дует (баян-фортепіано). Першим твором новоствореного дуету був концерт для двох фортепіано К. Сен-Санса № 2 F.

Незабаром у подружжя народилася донька Ірина.

У 1979 році Олександр Петрович закінчив Чернігівське музичне училище з відзнакою. Після закінчення училища подружжя спочатку працювало в дитячій музичній школі міста Мену Чернігівської області, а згодом повернулося до Чернігова, де молодого спеціаліста запросили працювати викладачем у дитячу музичну школу № 1. Олександр Петрович грав в оркестровій групі Заслуженого аматорського народного хору України «Десна», лауреата премії ім. Г.Верьовки, заснованого у 1951 році при фабриці первинної обробки вовни. Разом із хором Олександр Петрович їздив на гастролі до Чехословаччини в складі культурної делегації.

Згодом молодий баяніст вступає до Харківського інституту мистецтв імені І.П. Котляревського, де навчався в класі професора Леоніда Мироновича Горенка (з фаху баяна), та в класі професора Володимира Федоровича Савіних по класу диригування.

1981 року родина переїхала в місто Бахмач. Навчання поєднував з викладацькою діяльністю

в Бахмацькій школі мистецтв, а також із концертною діяльністю в якості керівника оркестру баяністів, в репертуарі якого були твори світової класики, а також оркестрові авторські твори Олександра Іванька.

У 1984 році закінчив Вищий навчальний заклад з відзнакою та отримав

кваліфікацію: педагог, диригент оркестру народних інструментів та концертний виконавець.

У липні 1985 року в родині народилася молодша донька Олена.

Учні класу Іванька Олександра Петровича ставали лауреатами конкурсів різних рівнів. Серед найвищих досягнень – 13 Гран-Прі. Випускники класу обирали музику своєю професією і вступали до музичних навчальних закладів: музичних училищ та консерваторій. Багато його учнів працюють викладачами не лише в Україні, але поза її межами. За роки педагогічної діяльності О.П.Іванько підготував до вступу у вищі мистецькі навчальні заклади більше 30 осіб.

У 1996 році у місті Бахмач та місті Батурині йшли зйомки однієї з серій серіалу «Спасибі за те, що ти є». Це ліричний серіал про киян, що жили у пост-чорнобильську епоху. Серед відомих акторських постатей, таких як Анатолій Хостікоєв, Костянтин Степанков та інших, на одну з епізодичних ролей був запрошений і Олександр Іванько, оскільки на роль сільського вчителя музики потрібно було вміти грати на баяні.

Йшов час і з 1998 року викладацька діяльність Олександра Петровича стала поєднуватися з посадою директора Бахмацької школи мистецтв. Бахмацька школа мистецтв стає однією з провідних та базових шкіл Чернігівської області. Саме в цей період в школі функціонувало багато творчих учнівських та педагогічних колективів, які вирізнялися високопрофесійним рівнем. У 2012 році Бахмацькій школі мистецтв було присвоєно звання імені Андрія Розумовського, музиканта, мецената, дипломата, улюбленого сина Гетьмана України Кирила Розумовського, який товаришував з В. Моцартом, Л. Бетховеном, який присвятив Розумовському свої фундаментальні твори – Симфонію № 5 № 6.

У 2005 році Олександр Петрович Іваньку присвоєно почесне звання «Заслужений працівник культури України». Урочисте вручення відбувалося у місті Києві, нагороду вручала очільниця Міністерства культури України Оксана Білозір.

Гостро відчувачи необхідність поповнення українського педагогічного репертуару для дитячих музичних шкіл, Олександр Петрович плідно займається композиторською

діяльністю. Одна за одною з'являються збірки педагогічного репертуару для баяну та фортепіано, скрипичні, оркестрові, хорові, вокальні, фортепіанні концерти, сюїти. Музичні твори починають звучати не лише в школі, а й в Україні та поза її межами.

40 років творчої роботи Олександр Петрович присвятив співпраці з колективом «Дивограй» (1981-2021), неодноразового лауреата обласних та всеукраїнських конкурсів і фестивалів народної творчості. Змінювалися виконавці, склад колективу, але незмінним залишався високий рівень виконання. Серцем колективу був його талановитий керівник – Олександр Іванько. Колектив здійснював активну концертну діяльність й підкорював глядачів своєю майстерністю на сценах різних міст. І серед досягнень колективу – виступ на головній сцені Палацу Україна у місті Київ.

З 2000–2002 роки Олександр Петрович очолював відділ культури Бахмацької райдержадміністрації, не полишаючи педагогічної та творчої праці.

На посаді директора Бахмацької школи мистецтв імені Андрія Розумовського Олександр Петрович Іванько працював до червня 2022 року.

Зараз продовжує працювати викладачем у школі з фаху баяна та не полишає композиторської діяльності. До друку готуються нові збірки композитора.

Твори настільки популярні серед музикантів-виконавців та в педагогічній практиці викладачів ДМШ та ДШМ, що вони передрукуюються у популярних педагогічних виданнях, є обов'язковими до виконання в положеннях низки конкурсів: відкритого конкурсу юних виконавців «Каховка запрошує», обласному конкурсі імені Андрія Розумовського, який проходить вже 11-тий рік у Палаці Розумовських у місті Батурин. Фортепіанні та вокальні твори композитора втілюють ідею національної музичної своєрідності.

Олександр Іванько частий гість в якості члена журі на конкурсах й фестивалях різного рівня.

Творче натхнення Олександра Петровича передалося його дітям: Ірині та Олені. Доньки обрали музику своєю професією. Молодша донька Олена Олександрівна Леус (Іванько) – піаністка, викладачка-методистка Бахмацької школи мистецтв імені А. Розумовського, завідувачка відділом «Фортепіано, сольного співу та теоретичних дисциплін». Старша донька – Ірина Олександрівна Цепух (Іванько) – піаністка, викладач-методист, голова предметно-циклової комісії «Фортепіано та концертмейстерство» КЗВО КОР «Академія мистецтв імені Павла Чубинського».

Іванько Олександр Петрович має трьох онуків – Захара (2010), Марка (2012) та Олександрю (2013).

2. Творчість українського композитора-романтика постмодернізму Олександра Петровича Іванька

Твори композитора О.П. Іванька відрізняються самобутністю, наділені яскравим мелодизмом, оркестровим мисленням, віртуозністю. Вони пройшли випробовування у педагогічній та виконавській практиці, неодноразово виконувалися на фестивалях та конкурсах різного рівня – від міського до Міжнародного. Завжди з цікавістю сприймаються слухачами та з великим задоволенням виконуються молодими виконавцями.

Збірки дитячого репертуару мають виховну поступову спрямованість. Навчально-методичний матеріал досить різноманітний за жанрами, що дозволяє враховувати художній смак учнів і прищеплювати любов до інструментальної музики.

Музичний спадок композитора великий та розрахований на виконавців різного віку – починаючи від початківців до музикантів зрілого віку. Він приваблює своїм національним колоритом, художнім змістом та образною виразністю.

Постмодерна музика в більшості випадків характеризується полістилістикою. У творах композитора по-новому осмислюються багатобачкові світові й національні музичні традиції. О.П. Іванько як митець рухається за межами романтичного світогляду, продукуючи емоції. Призначення його музичних творів – відкрити до світу свою душу. Така передача своїх думок та емоцій через музичні доробки до слухача є ознакою романтизму. Композитор у своїх творах надає перевагу лірико-психологічному початку. Характерними ознаками його музики є романтично стримана піднесеність й наспівність мелодій, імпровізаційність, українська національна тематика, прагнення до контрастності та витончених образів, емоційності, музичної сюжетності, принципу контрастності засобів піаністичної техніки. Варто виділити фортепіанну, вокально-хорову, баянно-акордеонічну, інструментальну та оркестрову творчість митця.

2.1. Фортепіанна творчість

Альбом фортепіанних п'єс.¹ Виданий у 2006 році. Присвячений донькам Ірині та Олені.

Збірка включає в себе 24 фортепіанні твори, різної складності: від 3 класу дитячої музичної школи до випускників спеціалізованих вищих музичних навчальних закладів. До збірки увійшли: «Старий млин», «Примхливий вальс», «Акварель», «Образили хлопчаки», «Дзвонили дзвони», «Гумореска», «Блакитні відблиски», «Клавесин», «Гравюра», «Пряля», «Самотня зірка», «Пасторалі», «Веселкова мить», «Капричіо», «Перша крапель», «Веснянка», «Роздум», «Відлуння в горах», «Карпатські вітри», «Смарагдова скринька», «Над озером», «Швидкоплинність», «Вечірня прелюдія», «Страшна казка».

Перші п'єси, такі як «Старовинний млин», «Примхливий вальс», «Образили хлопчаки», «Дзвонили дзвони» з'явилися у 1983 році. Заключні твори альбому «Смарагдова скринька», «Карпатські ватри», «Страшна казка» були написані близько 1991 року.

Першими виконавцями фортепіанних творів були доньки та дружина композитора.

Твір «Страшна казка» вперше був презентований у лютому 1991 року в якості музичного дарунка на ювілейному концерті викладача з фаху баяну Стриги А.О. Його виконала на сцені Чернігівського музичного училища ім.Л.М.Ревуцького дружина композитора Людмила Іванько².

Збірка «Дивограй»³ – збірник 2008 року випуску, до якого увійшли твори та обробки композитора О.П.Іванька. Він складається з п'яти розділів: «Перші кроки», «Грасмо удвох», «Музична абетка», «Дитяча сюїта», «Барви народних мелодій».

Збірка адресована педагогам з фортепіано дитячих музичних шкіл і стане у нагоді при виборі програми та пошуку нового цікавого, якісного і високохудожнього матеріалу. Допоможе розширити їх репертуарний кругозір, сприятиме розвитку художнього смаку учнів, збагатить емоційний світ юного виконавця, перетворюючи буденні заняття музикою на справжнє захоплення.

О.П.Іванько – виконавець, педагог повною мірою відчуває потреби учнів дитячих музичних шкіл. Музичні образи в дитячих творах

---

¹ Іванько Олександр. Альбом фортепіанних п'єс. Чернігів : КП видавництво «Чернігівські береги» 2006. 90 с.

² Твір О.П. Іванька твір «Страшна казка». Перше виконання дружиною композитора Іванько Л.О. на сцені Чернігівського музичного училища ім. Л.М. Ревуцького <https://www.youtube.com/watch?v=zFbq1RLUQLk&t=6s>

³ Іванько Олександр. Дивограй. Педагогічний репертуар учня піаніста. КП видавництво «Чернігівські береги», 2008. 164 с.

багатогранні, мелодії легко запам'ятовуються, а методичні рекомендації, дружини композитора Людмили Олександрівни Іванько – піаністки, викладачка-методиста з великим досвідом роботи стануть в нагоді молодим викладачам в їх практичній діяльності⁴.

Перші кроки⁵ – це легкі твори для наймолодших піаністів. Увійшли до збірки педрепертуару «Дивограй» як окрема частина № 1, що складається з 70 легких п'єс: «Камертон», «Бубенець», «Скрипочка», «Грає Ніна», «Бджілка», «Козо, козо, вилий воду», «Півник», «Гриби», «Соловей та котик», «Галя по садочку ходила», «Мурашки, мурашки», «У дівчинки Гапки», «Гай, Гусоньки», «Веселка», «Зустрічаймо Новий рік!», «Прийди, прийди, сонечко», «Дерев'яним місточком», «Смачні калачі», «Коляд-колядниця», «Шкільний квартет», «Сопілочка», «Огірочки», «Кізонька», «Вербовая дощечка», «Пішов дід по гриби», «Ой, джигуне, джигуне», «Додому», «Ой, за гаєм, гаєм», «При Дунаю», «Грибний дощик», «На зарядку», «Закортіло меду», «Бабусині курята», «Мак», «Сон про весну», «Якби мені черевики», «Вийшли в поле косарі», «Котик Мурчик», «Вершнику», «Голубко», «Ой, сивая та і зозулечка», «За моїм віконцем», «Налетіли журавлі», «Дощик», «Ніч», «Мелодія», «У лісі», «Зима», «Піду в садочок», «Бімка», «Ой, літає соколонько», «Чижик-пижик», «Ой, у саду голубець гуде», «Хитренькі лисички», «Ой, соколе», «Мій метелику», «Жучок», «Дощику», «Рудуду», «Дударик», «Ой, дзвони, дзвонять», «Метелиця», «Соловешку рання пташечко», «Катерина», «Соловейко», «Ой, ти коте», «Два півника», «Ой, ходила дівчина бережком», «Прилетіла птичка», «Замурзаний хлопчик».

П'єси написані з урахуванням вікових особливостей початківців. Композитор О.Іванько спрямовує увагу на живе спілкування з учнем мовою музики, що поєднана з текстом рідної української мови, а ілюстрації доповнюють яскравою асоціативною уявою, що в свою чергу дає можливість виховувати виразне інтонування з перших уроків гри на фортепіано.

Композитор використав дитячі примовки, українські народні пісні про тварин, пташок, пісні-сміховинки, пісні-небилиці з неповторними казковими сюжетами, таких зрозумілих та близьких маленьким учням. Наспівування нескладних послівок з музичним текстом, сприяють розвитку музичної пам'яті. Невичерпні джерела народної фантазії

---

⁴ Іванько Олександр. Дивограй. Педагогічний репертуар учня піаніста. Методичні рекомендації Л.О. Іванько. С. 5–18.

⁵ Іванько Олександр. Дивограй. Розділ I «Перші кроки». Педагогічний репертуар учня піаніста. КП видавництво «Чернігівські береги», 2008. С. 19–50.

у поєднанні з простими ритмами і римами несуть справді золоті зерна найкращого, що віками засівалось в українській народній творчості.

Початкові п'єси розділу «Перші кроки» розташовані з урахуванням поетапного знайомства з клавіатурою, нотними знаками у межах першої та другої октав, вивчення нот у скрипковому ключі та знайомить з основними першими теоретично-виконавськими поняттями. Початковий період будується виключно на грі *non legato*. Для опанування цього прийому композитор написав № 1–20 найпростіших п'єс.

Опанування прийому *legato* автором запропоновано розпочати з п'єси № 21, а штрих *staccato* буде більш доречним у творах № 30, 31, 44, 47, тому, що звукова імітація наслідування зрозумілих образів – найближчий шлях до художнього осмислення музики.

З перших творів збірки з'являються динамічні позначки та зазначені темпи. До репертуару першокласника, що засвоїв навички виконання одноголосної мелодії, О.П.Іванько пропонує вводити твори, які граються двома руками – спочатку з витриманим басом – № 45, а подалі з урізноманітненням та ускладненням партії лівої руки № 48–55. Координації рухів при виконанні поліфонічних творів можна відточувати при вивченні творів № 53, 56, 62, 64. Знайомство з правою педаллю, пропонується в № 60,61, які допоможуть маленькому піаністу зрозуміти її роль і колористичні можливості, відчутти новий світ звуків та їх дивні перетворення.

Граємо вдвох⁶ – ансамблі увійшли до педрепертуару «Дивограй» як окрема частина № 2, що складається з 30 творів для фортепіанного дуету: «Барабан», «Хмарно», «Школярі», «Осел та Орел», «Не літай соловей», «Савка і Гришка», «Коту, коту, котусю», «Соловейку маленький», «Перепілонька», «Хрущ», «Лис попався», «Ой, ходять сон», «Мишка», «Курочка», «Ой, лис до лисиці», «Пливе човен», «І шумить і гуде», «Ой, при лужку, при лужку», «Іванчику», «Щедрівочка», «Їхав козак за Дунай», «Місяць на небі», «Ой, на горі жито», «Їхав козак на війноньку», «Лівеньська полька», «Вечір на дворі», «Котику сіренький», «Взяв би я бандуру», «Ой, біг заєць попід гаєць», «Шведська полька».

Ансамблеве фортепіанне музикування активує творчий початок учня, дозволяє ефективно розвивати піаністичні навички, об'єднувати виконавців єдиними цілями при формуванні комплексу професійних якостей музиканта і відчувати задоволення від спільно виконаної роботи. Фортепіанний ансамбль в наш час є альтернативою формальної комунікації.

---

⁶ Іванько Олександр. Дивограй. Розділ II «Граємо вдвох». Педагогічний репертуар учня піаніста. КП видавництво «Чернігівські береги», «Граємо вдвох» 2008. С. 53–94.

Матеріал розділу «Граємо вдвох» створений та укладений таким чином, щоб гра в чотири руки була можливою на ранньому етапі навчання. При ансамблевому виконанні учень має змогу чути багате, повне звучання, якого неможливо досягнути на даному етапі навчання при сольному виконанні. Гра в ансамблі сприяє розвитку творчої ініціативи, надає відчуття успіху та піднесення.

Музична абетка⁷ – цикл музичних мініатюр, що складається з **30** легких п'єс. Вперше надрукована у 2008 році. Твори увійшли до збірки педерпертуару «Дивограй» як окрема частина № 3. Викладачі із задоволенням включають до програм своїх учнів короткі твори, що розташовані за порядком літер української абетки: «Альборада», «Бімбом», «Вальс», «Гуси-лебеді», «Дует півників», «Елегія», «Єралаш», «Жар-птиця», «Зимовий пейзаж», «Інтермеццо», «Їжачок», «Йоржі в прозорій воді», «Канон», «Ліричний настрій», «Музична скринька», «Ноктюрн», «Осінь», «Полька», «Романтичний етюд», «Старовинний годинник», «Тарантела», «Українська пісня», «Фантазія», «Хамелеон», «Цікава подорож», «Чорненький котик заблукав», «Шумка», «Щедрівочка», «Юльчині канікули», «Ягілочка».

Дитяча сюїта⁸ – це фортепіанні ансамблі для дітей молодшого та середнього шкільного віку. Входить до виданої збірки «Дивограй» як окрема частина № 4. Твори не пов'язані між собою однією тематикою. Сюїту можна виконувати, за бажанням, як в цілому так і окремі її номери. Твори різні за своєю складністю, тому їх виконання доступне учням з різним ступенем підготовки. Увійшло **8** творів для виконання в 4 руки для одного інструменту: «Нічні птахи», «Зозуля», «Караван», «Босоніж під дощем», «Казочка про соловейка», «Біля фонтану», «Колискова», «Ярмарок».

Барви народних мелодій⁹ – це збірка варіацій, яка увійшла до виданої збірки «Дивограй» як окрема частина № 5. Нові можливості свого світосприйняття автор знаходить в українській народній пісні, на основі якої виникають індивідуальні творчі концепції. Опрацьовуючи народний фольклор О.П.Іванько сформував основу музичної мови. **12 варіацій для фортепіано** невеликі за розміром. Варіація № 1 на тему

---

⁷ Іванько Олександр. Дивограй. Розділ III «Музична абетка». Педагогічний репертуар учня піаніста. КП видавництво «Чернігівські обереги», «Музична абетка» 2008. С. 99–123.

⁸ Іванько Олександр. Дивограй. Розділ 4 «Дитяча сюїта» Педагогічний репертуар учня піаніста. КП видавництво «Чернігівські обереги», 2008. С. 125–138.

⁹ Іванько Олександр. Дивограй. Розділ V «Барви народних мелодій». Педагогічний репертуар учня піаніста. КП видавництво «Чернігівські обереги», 2008. С. 143–158.

української народної пісні «Царівна», Варіація № 2 на тему української народної пісні «Пішла киця по водицю», Варіація № 3 на тему української народної пісні «Козуня любуня», Варіація № 4 на тему української народної пісні «Ходить Сонко по вулиці», Варіація № 5 на тему української народної пісні «Лови», Варіація № 6 на тему башкірської народної пісні «На човнику», Варіація № 7 на тему української народної пісні «Наша хатка», Варіація № 8 на тему циганської народної пісні «Антипка», Варіація № 9 на тему української народної пісні «Весняний дощик», Варіація № 10 на тему української народної пісні «Веснянка», Варіація № 11 на тему української народної пісні «Летять галочки», Варіація № 12 на тему української народної пісні «Корольок».

2018 році композитор для своїх онуків Марка та Олександри зробив персональні збірники – рукописи: «Дивограй для Марка» та «Дивограй для Сашеньки», до яких увійшли окремі твори з I розділу основного видання «Дивограй». Відмінність полягає в тому, що до кожної легкої п'єси додані кольорові ілюстрації та теоретичні відомості, що подані в ігровій формі.

У 2008 році композитор опублікував **Збірку фортепіанних творів «Концерти для двох фортепіано та Сюїти для фортепіано в чотири руки»¹⁰**, що складалася з «Концертино капричйозо», трьох концертів: e-moll, C-dur, c-moll; а також трьох сюїт: «Сюїта у старовинному стилі», вищезгадана «Дитяча сюїта», (яка в цьому ж 2008 році увійшла до збірки «Дивограй» як окрема частина № 4) та сюїта «Зимові акварелі».

Сюїта у старовинному стилі¹¹. Присвячена донці Олені. Видана у 2008 році. Написана для фортепіано в чотири руки і складається з шести ансамблів «Вокаліз», «Дуетіно», «Кантабіле», «Сольфеджіо», «Контрданс», «Дивертисмент».

Сюїта для фортепіано в 4 руки «**Зимові акварелі**»¹². Присвячена дружині Людмилі Іванько. Видана у 2008 році 7 творів: «Зима», «Запорошений шлях», «Нічний снігопад», «Різдяна полька», «Вальс ялинкових іграшок», «Санта Клаус», «Заметіль».

---

¹⁰ Іванько Олександр. Концерти для двох фортепіано та Сюїти для фортепіано в чотири руки. Чернігів КП видавництво «Чернігівські обереги» 2008. 150 с.

¹¹ Іванько Олександр. Концерти для двох фортепіано та Сюїти для фортепіано в чотири руки. «Сюїта у старовинному стилі». Чернігів КП видавництво «Чернігівські обереги» 2008. С. 88–104.

¹² Іванько Олександр. Концерти для двох фортепіано та Сюїти для фортепіано в чотири руки. «Зимові Акварелі». Чернігів КП видавництво «Чернігівські обереги» 2008. С. 125–145.

Сюїта для фортепіано «Зимова казка»¹³. Написана 2010 – це фортепіанні твори для соліста. Присвячена збірці онуку Захару, який народився узимку, в січні 2010 року. Поєднані доробки зимовою тематикою. Увійшло до збірки 14 п'єс: «Зимовий вечір», «Свічка», «На оленях», «Північне сяйво», «Морозко», «Полярна зірка», «Срібне копитце», «Візерунки на склі», «Танець пінгвіна», «Метелиця», «Мороз та сонце», «Юрта шамана», «Хоровод мисливців», «На Святвечір».

Твори та ансамблі для фортепіано¹⁴ – збірка педагогічного репертуару піаніста. Написана у 2016 році. Складається з трьох розділів:

- Розділ I «12 прелюдій» – не складні, для молодших та середніх класів школи ДМШ: № 1 B-dur, № 2 C-dur, № 3 F-dur, № 4 G-dur, № 5 g-moll, № 6 h-moll, № 7 A-dur, № 8 E-dur, № 9 e-moll, № 10 f-moll, № 11 D-dur, № 12 fis-moll.

- Розділ II «12 сонатин» – для виконавців різного рівня – для молодших, середніх та старших класів ДМШ: № 1 a-moll, № 2 e-moll, № 3 d-moll, № 4 D-dur, № 5 C-dur, № 6 F-dur, № 7 D-dur, № 8 G-dur, № 9 Es-dur, № 10 c-moll, № 11 C-dur, № 12 g-moll.

- Розділ III «Цикл «П'єси для онуків», 4 ансамблі» – всі ансамблі написані для виконання в шість рук: «Вальс Сашенька», «Полька для Марка», «Веселі мультики Захара», «Піночкі».

4 транскрипції для фортепіанних ансамблів, які написані близько 2017 року не увійшли до жодної збірки: Й. Бах-О.Іванько «Волинка» для виконання у шість рук для фортепіано, М. Глінка-О.Іванько «Полька», «Тарантела» для виконання на двох фортепіано у вісім рук, Г. Свиридов-О. Іванько «Чаклун».

5 концертних етюдів для фортепіано – це окремі твори, що не увійшли до жодної збірки. Написані вони впродовж 2021–2022 років. Серед них: «Хроматичний етюд», «Етюд ескіз», «Етюд експромт», «Етюд рондо», «Етюд каприс».

Концерти для двох фортепіано. Педагогічний репертуар піаніста¹⁵ Виданий у 2009 році.

Всього 8 концертів: № 1 F-dur, № 2 a-moll, № 3 c-moll, № 4 G-dur, № 5 D-dur, № 6 g-moll, № 7 e-moll, № 8 C-dur.

---

¹³ Іванько Олександр, Сюїта для фортепіано «Зимова казка. Чернівці : КП Видавництво «Чернігівські береги», 2010. 28 с.

¹⁴ Л.О. Іванько, О.О.Леус, І.О. Цепух. «Іванько Олександр. Збірник «Твори та ансамблі для фортепіано» Педагогічний репертуар для початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів. Київ, 2016. 88 с.

¹⁵ Іванько О.О., Кувшинова Н.М., Цепух І.О. Збірник «Концерти для фортепіано Олександра Іванька» – Чернівці: КП Видавництво «Чернігівські береги», 2009.-144с.

Розпочав писати концерти у 1994-1995 роках. Першим був написаний концерт № 7 і спочатку мав назву «Український концерт» (для двох фортепіано). Рукопис зберігається у доньки Ірини.

№ 3 присвячений «Старості Софії» – дівчинці, що навчалася у класі фортепіано Л.О.І ванько.

№ 6 присвячений донці Ірині. Спочатку цей концерт був написаний другим і мав назву «Концертіно-каприччіозо».

Два концертино для наймолодших піаністів в рукописах. Концертино для двох фортепіано F-dur присвячено онуку Марку – в рукописі, зберігається у доньок Ірини та Олени. Концертино для фортепіано в чотири руки e-moll, присвячене онучці Олександрі Леус.

2.2. Вокально-хорова творчість

Хоровий спів в сучасному світі в чергове наголошує на своїй панівній ролі в українському мистецтві, а хорові твори О.П. Іванька створені для популяризації пісень саме цього виду мистецтва. Звернення композитора до вокального мистецтва було зумовлено романтичним характером творчої натури композитора.

Хорова творчість представлена такими виданнями: «Я молюсь за Україну» 2010 р., «Лети, лети журавлику» 2018 р., «Майстерність концертмейстера-піаніста в класі вокалу том I» 2019 р., «Майстерність концертмейстера-піаніста в класі вокалу том II», «Почуйте цю пісню» 2020р., і є значущим явищем у цьому спрямуванні.

Новітній стиль викладення, сучасна композиторська техніка, складна фактура, самотня гармонія – все це притаманно стилю українського композитора О.П. Іванька. Поєднання іманентного та трансцендентного аспектів у його творах утворюють єдність слова й музики.

Збірка хорових творів «**Я молюсь за Україну**»¹⁶ – видання, що охоплює частину хорової творчості композитора п'ятнадцятилітнього періоду, що розпочався у 1995 році і було опубліковане 2010 року.

Автор Олександр Іванько писав: «... Нехай мої думки, втілені в піснях стануть тією силою, що через музику донесуть велич любові до України, зворушать Світ схвильованими акордами хору! Моліться зі мною за Україну, щоб благання те охопило людство і дало змогу не лише почути, а й пізнати почуття прекрасного до нашого рідного співучого краю!»¹⁷.

---

¹⁶ Іванько Олександр. «Я молюсь за Україну»: Хорові твори. Чернігів: КП Видавництво «Чернігівські обереги», 2010. 204 с.

¹⁷ Іванько Олександр. «Я молюсь за Україну»: Хорові твори. Від автора. Чернігів: КП Видавництво «Чернігівські обереги», 2010. С. 201–202.

До неї увійшло **24 твори для хору**: «Я молюсь за Україну», «Ода Україні», «Вже сонечко в море сіда», «В лісі», «Іграшка з ярмарку», «Класична музика», «Весняний рай», «Зоряна колискова», «Батурина баркарола», «Калинове листя», «Красива жінка», «Веснянка», «Не питай мене», «Бім-Бом», «Котику», «Ой, біг заєць попідгаєць», «Там на горонці», «Пішла киця по водицю», «Дід рудий, баба руда», «Ой, при лужку, при лужку», «Їхав, їхав козак містом», «Величальна Україні», «Балада про Афган», «Величальна Києву».

Кожен хоровий твір О.П. Іванька змістовний та високохудожній і має свою палітру образів, що сповнені ліризмом, романтичним настроєм, драматизмом величі та глибини почуттів.

Матеріали розташовані за приналежністю твору до певного типу та виду хору. Збірник можна умовно поділити на п'ять розділів: 1 – твори для однорідного жіночого хору або дитячого хорового колективу, 2 – обробки українських народних пісень, 3 – шість пісень-казок, 4 – обробки українських народних пісень для чоловічого складу, 5 – твори для мішаного хору.

Збірка педагогічного репертуару вокаліста «**Лети, лети журавлику**»¹⁸ є чудовим поповненням колекції пісень композитора, які він присвятив талановитому юному поколінню нашої співучої Батьківщини. Вона була опублікована у **2018** році.

До збірки увійшли **24** твори, орієнтовані на учнів дитячих музичних шкіл та спрямовані допомогти викладачам розширити рамки вокально-педагогічного репертуару: «Лети-лети, журавлику», «Сонячно», «Догорає вечір», «Пінгвіни», «Марічка», «Наталочка-скрипалочка», «Зоряна колискова», «Кіт Мурко», «Мрії майбутньої першокласниці», «Україно – ти моя молитва», «То це ж весна», «Собака Барабака», «Чарльстон з динозавриком», «Мамині роки», «Незвичайна колискова», «Песик», «На поклик лебедя удосвіта», «Вертають з вирію лелеки», «Заблукала пісенька», «Симфонія злітає в піднебесся», «Сонячний промінчик», «Панда», «Падолист», «Човник паперовий».

Твори, що увійшли до збірки добре сприймаються на слух, про те не є простими для виконання. Вони відрізняються широтою діапазону, складним ритмічним малюнком й більше підходять для учнів-вокалістів, які мають певний рівень підготовки та досвід виступів на сцені.

---

¹⁸ Л.О. Іванько, О.О. Леус, І.О. Цепух. Збірник «Іванько Олександр. Лети, лети, журавлику». Педагогічний репертуар вокаліста для початкових, спеціалізованих мистецьких навчальних закладів. Чернігів : КП «Формат сервіс» м. Бахмач, 2018. 136 с.

Кожна пісня є неповторною завдяки фортепіанному акомпанементу, який звучить як сольний твір завдяки цікаві, багатій фактурі та різнобарв'я гармонії і вимагають неабиякої майстерності від концертмейстера.

У 2019 році укладачами Людмилою Іванько, Оленою Леус та Іриною Цепух було опубліковано збірник у двох томах «Майстерність концертмейстера-піаніста в класі вокалу».

«**Майстерність концертмейстера-піаніста в класі вокалу том І**»¹⁹ – це педагогічний репертуар з творів композитора Олександра Іванька на вірші українських поетів, який був опублікований у 2019 р. дружиною та доньками композитора. На початку 1 тому укладачі, які окрім педагогічного досвіду мають багаторічну практику роботи концертмейстером, надали рекомендації²⁰ щодо опрацювання кожного вокального твору.

До даної збірки увійшли найпопулярніші пісні з вищезгаданої вокальної збірки «Лети, лети, журавлику!», яка побачила світ у 2018 році.

До 1 тому увійшло 15 творів: «Вечірній концерт», «Про мам», «Іграшка з ярмарку», «Моє світанкове полісся», «Лети, лети, журавлику», «Наталочка-скрипалочка», «Сонячно», «Догорає вечір», «Марічка», «Пінгвіни», «Зимова ніч», «Зимова пісня», «Чотири міхи для Бобриси», «Сонячний промінчик», «Панда».

До педагогічного репертуару з творів композитора Олександра Іванька на вірші українських поетів «**Майстерність концертмейстера-піаніста в класі вокалу том ІІ**»²¹ увійшло 15 яскравих творів, які розглядалися укладачами не тільки як чудовий педагогічний матеріал, а й як цікава підбірка вокальних творів з точки зору концертмейстерів, що працюють у класі сольного співу: «Заблукала пісенька», «Симфонія злітає в піднебесся», «Чарльстон з динозавриком», «Човник паперовий», «Собака Барабака», «Мрії майбутньої першокласниці», «Кіт Мурко», «У хмарини іменини», «Почуйте цю пісню», «Котики вербові», «Кудлате літо», «Бабуїни», «Незвичайна коліскова», «Песик», «Зоряна коліскова».

---

¹⁹ Людмила Іванько, Олена Леус, Ірина Цепух «Майстерність концертмейстера-піаніста в класі вокалу» том І Педагогічний репертуар з творів композитора Олександра Іванька на вірші українських поетів. Чернігів : КП «Формат сервіс» м. Бахмач, 2018. 96 с.

²⁰ Там само. С. 3–8.

²¹ Там само. 96 с.

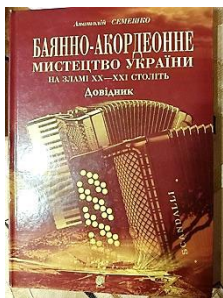

У II томі укладачами Людмилою Іванько, Оленою Леус та Іриною Цепух надані рекомендації щодо виконання по кожному твору²².

У 2020 році донькою Цепух І.О. видано педагогічний репертуар учня-вокаліста на вірші українських поетів «Почуйте цю пісню»²³, яка вмістила в себе 39 творів і об'єднала в собі всі вокальні твори двотомника «Майстерність концертмейстера-піаніста в класі вокалу» та збірки педагогічного репертуару вокаліста «Лети, лети журавлику».

У 2021 укладачами Л.О. Іванько та О.О. Леус було видано педагогічний репертуар учня-вокаліста для мистецьких шкіл, вокалізи – «Весняні голоси»²⁴, який написав О.П.Іванько. Це зумовлено тим, що у процесі формування вокально-виконавської майстерності, велика увага приділяється роботі над виразним, правильним співом, чистоті інтонації, виробленням співацької манери, чітким оволодінням дикції та диханням. Одним із засобів виховання навичок, що сприяє формуванню голосового апарату є вправи для голосу – вокалізи. У збірці «Весняні голоси» представлено 20 вокалізів, які збагатять репертуар юних співаків.

2.3. Баянна та акордеонна творчість

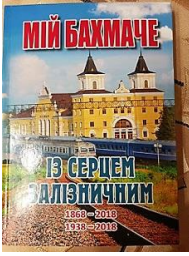
Олександр Петрович Іванько – видатний баяніст. Його постать згадується у біографічному довіднику діячів українського баянно-акордеонного мистецтва та митців-співвітчизників Анатолія Семешка «Баянно-акордеонне мистецтво України на зламі XX–XXI століть»²⁵, який містить понад 500 статей про творчий доробок видатних українських баяністів, акордеоністів та гармоністів і є першою спробою стисло систематизувати інформацію про митців цього спрямування. Про Іванька О.П., як українського композитора, педагога, диригента, виконавця, заслуженого працівника і громадського діяча

²² Людмила Іванько, Олена Леус, Ірина Цепух «Майстерність концертмейстера-піаніста в класі вокалу» том II Педагогічний репертуар з творів композитора Олександра Іванька на вірші українських поетів. Чернігів : Рекомендації КП «Формат сервіс» м. Бахмач, 2018. С. 3–7.

²³ Цепух І.О. «Олександр Іванько «Почуйте цю пісню»». Педагогічний репертуар учня-вокаліста на вірші українських поетів. Чернігів : Рекомендації КП «Формат сервіс» м. Бахмач, 2020. 230 с.

²⁴ Іванько Л.О., Леус О.О. «Олександр Іванько «Весняні голоси»», педагогічний репертуар учня-вокаліста для мистецьких шкіл. Вокалізи. Чернігів, 2020. 47 с.

²⁵ Семешко А.А. Баянно – акордеонне мистецтво України на зламі XX–XXI століть : Довідник. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2009. 244 с., С. 66–67.

Йдеться також в історико-краєзнавчій книзі О.В. Батьковської присвяченій героїчному літопису старовинного міста на Чернігівщині – Бахмач, а саме, «Мій Бахмаче із серцем залізничним»²⁶.

У 2016 композитор видав єдиний посібник, педагогічний репертуар для викладачів мистецьких шкіл щодо викладання гри на виборному баяні – «Водограй»²⁷. Збірка рекомендована для учнів молодших та середніх класів ДМШ. Основу збірки становлять українські народні пісні та танці, їх обробки. До неї також увійшли твори, що написані українськими композиторами, авторами класиками та зарубіжними композиторами. Зберігся також рукопис книги, в який початково входило 250 творів для баяну, але в друкований варіант книги увійшов 91 твір: примовки «Трам-бам-бам», «Камертон», «Хмарно», «Бубенець», «Грає Ніна», укр.нар.пісні «Лови», «Дударик», примовка «Пан Іван», укр.нар.пісня «Ой, дзвони дзвонять», скоромовка «Бджілка», укр.нар.пісня «Півник», примовка «Скрипочка», примовка «Соловей та котик», укр.нар.пісня «Галя по садочку ходила», Ф. Колесса «Школярі», примовка «У дівчини Гапки», скоромовка «Веселка», О. Іванько «Маленький вальс», Д. Кабалевський «Маленька полька», О. Іванько «На ковзанах», Український танок, «Прийди, прийди, сонечко», примовка «Дерев'яним місточком», примовка «Смачні калачі», «Сніговий пиріг», скоромовка «Шкільний квартет», М. Чайкін «П'еска», скоромовка «Хрущ», скоромовка «Лис попався», скоромовка «Осел та Орел», примовка «Падав білий сніг», укр. нар. пісня «Дощику!», укр. нар. пісня «Щедрівочка», укр.нар.пісня «Піду в садочок», укр. нар. пісня «Стоїть дуб на горі», Ф. Колесса «Спи, дитино, спи», О. Іванько «Вальс», укр. нар. пісня «Ой, у полі птичка», З. Леус «Гра у футбол», укр. нар.

пісня «Лисичка», О. Іванько «Грудень», О. Іванько «Роздум», М. Красев «Ялинка», О. Іванько «Весняний вальс», укр. нар. пісня «Ой, за гаєм, гаєм», укр. нар. пісня «Їхав козак за Дунай», укр. нар. пісня «Бандура», укр. нар. танець «Метелиця», укр. нар. пісня «Ой, ти дівчино, зарученая», С. Коняєв «На лісовій стежині», укр. нар. пісня «Вечір на дворі»,

²⁶ Батьковська О.В. Мій Бахмаче із серцем залізничним. Художньо-краєзнавче видання. ПАТ «ПВК «Десна». Чернігів, 2018: 288 с., С. 208–209.

²⁷ Іванько О. Водограй : Посібник / Департамент культури і туризму, національностей та релігій Чернігівської обласної державної адміністрації. Навчально-методичний кабінет Чернігівського музичного коледжу ім. Л.М. Ревуцького, 2016. 63 с.

О. Іванько «Зебра», В. Власов «Шарманка», З. Леус «Чупакабра», М. Чайкін «Полька», І. Беркович «Потанцоймо», укр. нар. пісня «Ніч яка місячна», О. Іванько «Ластівки кружляють», В. Власов «Українська танцювальна», О. Іванько «Лелеки», укр. нар. пісня «Соловейко», укр. нар. пісня «Два півника», Ф. Колесса «Курочка», нім. нар. пісня «Прилетіла птвичка», «Лівенська полька», укр. нар. пісня «Коляда», Л. Бетховен «Танець», фінська народна пісня «Замурзаний хлопчисько», О. Іванько «Струнки берізки», Н. Нижанківський «Коломийка». О. Іванько «Український ліричний», укр. нар. танець «Катерина», Ф. Шуберт «Вальс», О. Іванько «Ліричний вальс», укр. нар. танець «Гуцульський козачок», «Полька», Дж. Россіні «Дует», укр. нар. пісня «Задумала вража баба», О. Гречанінов «Мазурка», польська нар. пісня «Зозуленька», «Варіації на укр. нар. пісню», укр. нар. пісня «А задумав Чижик собі оженились», укр. нар. пісня «Щиглик оженився», О. Іванько «Новорічний бал».

Є 25 творів для баяна та акордеона, які не увійшли до жодної збірки. Знайти їх можна на композиторському сайті О.П. Іванька²⁸. Серед них: «Рондо», «Соната-балада», «Сонатина-казка», «Гном», «Клавесин», «Арабеска», «Тарасова могила», «Старовинний млин», «Скерцо», «Соната-фантазія», Сонатина E-dur, Сонатина Es-dur, Сонатина C-dur, Сонатина e-moll, «Зимовий вечір», «На оленях», «Танець пінгвіна», «Ліричні п'єси для готового баяну», Легка сонатина C-dur, укр. нар. пісні «Їхав козак на війноньку», «Ой, у полі нивка», «Їхали козаки», «Чичері», «Феєрверк», «Валь-рондо».

Не виданими є 26 творів для ансамблів баянів та акордеонів, проте вони викладені у вільне користування на сайті композитора: «Нічний експрес», «Рапсодія», «На нартах», «Кураж», «Бонжур», обробка укр. нар. пісня «Взяв би я бандуру», «Ностальгія», «Полька Годинник», «Веселий мультик», «Струмок», «Весняночка», «Каскад», «Самба», «Шведська полька», «Українські забави», «Folk Drive», «Happy Birthday», «Weekend», «Пінокіо», «У Чарлі Чапліна», «Під сузір'ям близнюків», «Веселі музиканти», Круїз в транскрипції О.Іванька концертна полька», В.Ушаков-О.Іванько «Полкіс. Фінській народний танець», А.Доренський в транскрипції О.Іванько «Прелюдія».

2.4. Інструментальна творчість

Інструментальні творчість Олександра Петровича Іванька представлена оригінальними інструментальними творами, які гутуються до публікації, але вже розміщені на композиторському сайті О.П. Іванька:

---

²⁸ Іванько Олександр. Композиторський сайт. URL: <https://ivankomusic.com>

Для гітари: Сонатина e-moll (в перекладі для гітари Г. Бруханди), Сонатина C-dur (в перекладі для гітари Г. Бруханди), дві українські народні пісні «Ой, літає соколонько», «Жучок» (в перекладі для гітари Г. Бруханди),

Для цимбал: Концерт e-moll(в перекладі для цимбал О. Костенко), «Заметіль» (в перекладі для цимбал О. Костенко),

Для двох цимбал, ударних та контрабаса: «Містерія».

Для скрипки: «Скрипковий концерт g-moll».

Для двох скрипок та фортепіано: «Сповідь».

Для скрипки, альту та фортепіано: «Espressivo agitato»

Для скрипки, баяна та фортепіано: «Вогні великого міста».

Для скрипки та фортепіано: «Концертино у старовинному стилі e-moll», «Концертино у старовинному стилі d-moll», «Роздум», «Концертна п'еса», «Вокаліз з Сюїти «В старовинному стилі»».

Для флейти і фортепіано: «Концертино у старовинному стилі e-moll», «Концертино у старовинному стилі d-moll», «Концертино F-dur»,

Для домри і баяна: “Happy Birthday” для скрипки і фортепіано, “Happy Birthday” для домри і баяна.

Для органа: «Імпровізація і фугета».

Для труби та фортепіано: «Пісня без слів».

Для баяна та фортепіано: «Сам удома».

Для баяна Roland FR-1X, цифрового піаніно: «Відгуки старовини», «Світло крізь скло (з циклу п'єс «Монастирські візерунки)», «Старовинні вітражі (з циклу п'єс «Монастирські візерунки)».

2.5. Оркестрова творчість

Олександром Петровичем Іваньком написані:

Концерти для фортепіано з оркестром: Концерт № 1 F-dur для фортепіано з оркестром (Інструментовка М.Фатюка), Концерт № 2 a-moll для фортепіано з оркестром (Інструментовка М. Фатюка), Концерт № 3 c-moll для фортепіано з оркестром a-moll (Інструментовка М. Фатюка), Концерт № 4 G-dur (Інструментовка М. Фатюка), Концерт № 5 D-dur (Інструментовка М. Фатюка), Концерт № 6 g-moll (Інструментовка М. Фатюка), Концерт № d C-dur (Інструментовка М. Фатюка).

Для скрипки, кларнета, цимбал, ударних: «Містерія»;

Партитури для оркестру: «На крилах мрії», «Різдвяні дзвіночки», «Боса-нова», «Концертний вальс», «Веселі музики», Drive dance, обробка Ю. Шахнова обробка О. Іванька «Карусель».

Для ансамбля народних інструментів: обробка української народної пісні «Ой, при лужку при лужку».

ВИСНОВКИ

Підсумовуючи сторінки життя та творчості сучасного українського композитора Олександра Петровича Іванька, стверджуємося в думці, що відкриваємо мистецькій спільноті ім'я непересічного митця та педагога. Творчі досягнення Олександра Петровича акумулюють унікальні нароби української композиторської школи, де поєднуються етно-елементи авторського стилю письма із загальноєвропейськими традиціями фахового композиторського мистецтва. Жанрово-стильові особливості та новації творчості Олександра Петровича є унікальним явищем сучасного українського музичного мистецтва, які заслуговують узагальнення та впровадження у педагогічну музичну практику.

АНОТАЦІЯ

Мета статті – представити поціновувачам історії музичного мистецтва та виконавцям ім'я українського композитора романтичного постмодернізму другої половини XX – першої половини XXI століття – Іванька Олександра Петровича. Творча спадщина митця вирізняється самобутньою музикою та унікальним звучанням, однак маловідома та недостатньо представлена у мистецькому дискурсі. Методологія роботи полягає в аналізі мистецько-педагогічної діяльності О.П. Іванька. Олександр Петрович є автором сотень творів різних жанрів, що є результатом багатогранної мистецької діяльності. Аналіз досягнень музиканта-педагога дає підстави говорити про їх беззаперечну цінність та розкрити їх значення в контексті розвитку вітчизняної мистецької освіти.

Наукова новизна визначена представленням музичних творів сучасного українського композитора О.П. Іванька для збагачення педагогічного репертуару та поповнення мистецтвознавчих фондів його творами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Батьковська О.В. Мій Бахмаче із серцем залізничним. Художньо-краєзнавче видання / ПАТ «ПВК «Десна». Чернігів, 2018. С. 208–209.
2. Іванько О.П. Альбом фортепіанних п'єс. Чернігів : КП видавництво «Чернігівські обереги», 2006. 90 с.
3. Іванько О.П. Водограй : Посібник / Департамент культури і туризму, національностей та релігій Чернігівської обласної державної адміністрації. Навчально-методичний кабінет Чернігівського музичного коледжу ім. Л.М. Ревуцького, 2016. 63 с.
4. Іванько О.П. Дивограй. Педагогічний репертуар учня піаніста. КП видавництво «Чернігівські обереги», 2008. 164 с.
5. Іванько О.П. Сюїта для фортепіано «Зимова казка». Чернігів : КП Видавництво «Чернігівські обереги», 2010. 28 с.
6. Іванько О.П. «Концерти для двох фортепіано та сюїти для фортепіано в чотири руки». Чернігів : КП видавництво «Чернігівські обереги», 2008. 150 с.

7. Іванько О.П. «Я молюсь за Україну». Хорові твори. Чернігів : КП Видавництво «Чернігівські обереги», 2010. 204 с.

8. Іванько О.О., Кувшинова Н.М., Цепух І.О. Збірник «Концерти для фортепіано Олександра Іванька». Чернігів: КП Видавництво «Чернігівські обереги», 2009. 144 с.

9. Іванько Л.О., Леус О.О. Іванько О.П. Весняні голоси, педагогічний репертуар учня-вокаліста для мистецьких шкіл. Вокалізи. Чернігів, 2020. 47 с.

10. Іванько Л.О., Леус О.О., Цепух І.О. Майстерність концерт-майстера-піаніста в класі вокалу. Том I. Педагогічний репертуар з творів композитора Олександра Іванька на вірші українських поетів. Чернігів : КП «Формат сервіс» м. Бахмач, 2018. 96 с.

11. Іванько Л.О., Леус О.О., Цепух І.О. Майстерність концерт-майстера-піаніста в класі вокалу. Том II. Педагогічний репертуар з творів композитора Олександра Іванька на вірші українських поетів. Чернігів : КП «Формат сервіс» м. Бахмач, 2018. 96 с.

12. Іванько Л.О., Леус О.О., Цепух І.О. Іванько Олександр. Лети, лети, журавлику. Педагогічний репертуар вокаліста для початкових, спеціалізованих мистецьких навчальних закладів. Чернігів : КП «Формат сервіс» м. Бахмач, 2018. 136 с.

13. Іванько Л.О., Леус О.О., Цепух І.О. Іванько Олександр. Твори та ансамблі для фортепіано. Педагогічний репертуар. Київ. 2016. 88 с.

14. Семешко А.А. Баянно – акордеонне мистецтво України на зламі ХХ–ХХІ століть : Довідник. Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2009. 244 с.

15. Цепух І.О. Іванько О.П. Почуйте цю пісню. Педагогічний репертуар учня-вокаліста на вірші українських поетів. Чернігів : Рекомендації КП «Формат сервіс» м. Бахмач, 2020. 230 с.

16. Іванько Олександр. Композиторський сайт. URL: <https://ivankomusic.com/>

17. Іванько Олександр твір «Страшна казка». Перше виконання дружиною композитора Іванько Л.О. на сцені Чернігівського музичного училища ім. Л.М. Ревуцького. URL: <https://www.youtube.com/watch?v=zFbq1RLUQLk&t=6s>

Information about the author:

Tsepukh Iryna Oleksandrivna,

Teacher-methodologist,

Head of the PCC «Piano and Concertmaster»

Municipal Institution of Higher Education of the Kyiv Regional Council

«Pavlo Chubynsky Academy of Arts»

41/8, 80 ap., Knyaziv Ostrozkikh Str., Kyiv, 01015, Ukraine